

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselői Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 35. szám

2018. február 19.

Stációról stációra

Beindult az idei béremelésünk második stációjának, a differenciálás végrehajtásának folyamata. Igen, úgy tűnik stáció, mert már az alanyai jogú részben található differenciálás is vitákra adott okot, pedig annak mindenképpen volt létjogosultsága. Már csak azért is, mert a garantált bérminimum száznyolcvanre, és az a feletti sávok bizony egyre közelebb kerülnek egymáshoz. De ami most következik, mire a végére érünk, már személyre szóló lesz, és máris komoly vitákat okoz.

Már javában zajlanak a tájékoztatók, elvi egyeztetések a differenciálás végrehajtásának módjáról a munkáltatói joggyakorlók és a szakszervezetek, illetve az üzemi tanácsok tisztségviselői között. És gyakran elég érdekesen. A munkavállalók képviselői elmondják, a döntésre jogosultak pedig meghallgatják a véleményeket, javaslatokat, és természetesen mihamar viták is kerekednek, hiszen nem mindig egyeznek a vélemények. Ami azért is fontos, mert bizony elosztható pénz, az alig-alig van.

És a viták fő forrása nyilván a pénz. A mértéke titkos, egész pontosan némely joggyakorlók nincsenek felhatalmazva az egy főre jutó összeg közlésére. Okát nem nagyon tudni, más joggyakorló viszont megmondta a tutit. Mindenesetre korántsem biztos, hogy jobb, ha nem ismerjük a titkot, a titkolózás mindig zavart okoz. Ám számolni egy kicsit mindenki tud, és úgy tűnik, nagyjából ezer forint körül, vagy egy-két százassal felette van az osztható bértömeg. A számolni tudás ellenére volt olyan társ-szakszervezet, melynek képviselői késhegyig menő vitákat hoztak össze erről, másutt előfordult, hogy kivonultak a megbeszéléstől – lelkük rajta, bár az ilyesmi nem erősíti az érdekvédelmet.

Mint ahogyan az sem, amikor valamiféle „különutasság” jegyében külön alkukat próbálnak összehozni, névsorokat kreálnak, és úgy tesznek, mintha az ő vezetőik nem írták volna alá a differenciálásra vonatkozó megállapodást. Ezek amolyan pótcselekvések, ahogyan a tárgytól messze tévedő kérdések felvetése is, ám így jobb híján megmutathatták, hogy vannak.

Bízunk abban, hogy a döntéshozók ennél messzebbre látnak, mert jól tudják, az osztás után is együtt kell dolgoznunk munkahelyünkön és a tárgyalóasztaloknál egyaránt.

Dolhai József

Ismét kirándultunk

Kissé sportosra sikerült a Tarcali kirándulás, ezért elnézést azoktól, akik a kényelmesebb utazáshoz vannak szokva. De az a kis séta a szoborhoz, a Csárdához, na meg a pincéhez nem ártott meg senkinek abból a negyvenegy kirándulóból, akik nekiveselkedtek az útnak!

A vonaton oda és visszaútba is elrepült az idő, igaz, a különböző szakszolgálatoktól érkező kolléganők, kollégák és családtagjaik jó társaságot alkottunk.

A köd sajnos nem kedvezett nekünk, mert az Áldást osztó Krisztus szobortól nem lehetett ellátni messzire, de maga a szobor tényleg gyönyörű! A felvezető út pedig mindenkinek maga a Kálvária volt! Ám ezt is mindenki túlélte!

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A csárdában remek kaját kaptunk, és bár volt egy kis keveredés az asztaltársaságok között, amit végül sikerült megoldani, semmi nem tudta elrontani a hangulatot.

A borospincében szeretettel és négy féle borral, borkorcsolyával vártak ben-

nünket, amiből ki-ki kedvére fogyaszthatott. Remélem, aki eljött, köztük sok-sok tagtársunk, és jól érezte magát, azzal legközelebb is összefutunk egy hasonló rendezvényen. Mondjuk március 24-én Záhonyban, a színházban.

A fényképeket pedig köszönjük Keresztényi László kollégáknak.

Pokolné Tünde

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

MEGLEPI

Pista bemegy a kocsmába, fülig ér a szája, és Jenő meg is kérdezi, mitől olyan boldog.

– Á, Jenőkém, én vagyok a legmázlistább fickó a Földön! Horgászni készülök éppen, jön egy isteni szőke nő, bomba jó mellek, Jenőkém, ekkorák, mutatja. Jenőkém, ilyen nőt még nem is láttál! Kéri, hogy vigyem át a túlsó partra. Beszáll a ladikba, a folyó közepén, a nádasnál megkérdeztem, na, anyukám, szex vagy úszol?

– Nem tudott úszni, Jenőkém! Érted? Nem tudott úszni!

Másnap Pista újra megy a kocsmába, úgy vigyorog, hogy a szája körbeéri a fülét, Jenő újra kérdezi, minek örülsz úgy, Pista?

– Jenőkém, én egy állati nagy mázlista vagyok! Ma újra, ahogy horgászni készülök, és egy isteni barna nő, amelyet még nem láttál, kéri, hogy vigyem át a túlsó partra. Beszáll a ladikba, a folyó közepén, a nádasnál megkérdeztem, szex vagy úszol?

– Nem tudott úszni, Jenőkém, érted? Nem tudott úszni!

Harmadnap is jön a Pista a kocsmába, le van törve, fülei, mint az éjjeliedény, csak lógatja az orrát. Jenő kérdezi, mi van, Pistám?

– Ma horgászni készülök éppen, jön egy isteni vörös, bomba jó mellek, EKKORÁK! Kéri, hogy vigyem át a túlsó partra. Beszáll a ladikba, a folyó közepén, a nádasnál felhúzza a szoknyáját, akkora farka van, mint az evezőlapát nyele!

Elképedek, mire megszólal:

– Na, apukám, szex, vagy úszol???

– Nem tudok úszni, Jenőkém! Érted? Nem tudok úszni.....

Balogh Attila